

[Christophersen.]

at vi ophjælper den grønlandske befolkning. Vi mener, at det er rigtigt, at det offentlige støtter folkekirken, og at vi har en så grundlovssikret institution som ombudsmandsinstitutionen. Der skilles vore vande altså, og derfor stemmer vi naturligvis imod alle disse ændringsforslag.

Så er der en række forslag, som også i høj grad er holdningsprægede, det er dem, som i særlig grad går på en række sociale tryghedsordninger. Her kan man naturligvis sige, at der utvivlsomt i vores lovgivning om sociale forhold er en række ting, som bør rettes. Der er en række ordninger, som uden tvivl kan tilrettelægges mere økonomisk. Det er vi i allerhøjeste grad indstillet på at se på, men derfra og så til at afskaffe ordningerne er der jo et meget betydeligt spring. Det er udtryk for, at man ikke vil vedkende sig, at der i et samfund nødvendigvis må være et vist trykkehedsystem, så de forslag er vi heller ikke med på.

Så er der en anden bunke forslag, som er karakteristiske ved, at de strider mod indgåede aftaler og højtidelige forpligtelser, som det offentlige har påtaget sig. Der er ændringsforslag, der betyder, at lånetilsagn, givet til erhverv eller til andre lande eller til bestemte organisationer, ikke kan opfyldes. Der er forslag, som betyder, at forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i forhold til internationale organisationer, ikke vil blive opfyldt. Der er forslag, der går ud på, at man skal bryde indgåede overenskomster med offentligt ansatte, at man skal fratage dem en lang række af de rettigheder, som de på lovlig vis har erhvervet. Det er klart, at gennemførelsen af de ændringsforslag vil påføre det offentlige et utal af retssager, uoverskuelige erstatningskrav og en lang, lang række helt uoverskuelige konsekvenser i øvrigt. Sådanne forslag vil mit parti naturligvis ikke være med til. Det kan være, at der på disse punkter er ting, som ikke burde være gjort i fortiden, men det er klart, når det danske samfund har påtaget sig bestemte retlige forpligtelser, kan man ikke uden videre begynde at bryde dem. Vi lever i et retssamfund, og det er væsentligt også for befolkningens respekt for samfundet, at de løfter, det offentlige giver, bliver holdt.

Så er der en tredje bunke forslag. Det er de forslag, hvis virkninger er groteske og

urealistiske. Jeg kan belyse det med et par eksempler. Der er f. eks. et ændringsforslag, der går ud på, at alle bevillinger til aftjening af civil værnepligt skal afskaffes. Og hvad er konsekvensen af det? Ja, den er altså, at tredje påskedags morgen vil det ikke længere være praktisk muligt at aftjene sin civile værnepligt. Man kan godt stadig være civil værnepligtig, men det må man altså være ved ophold i hjemmet, eller mens man udfører arbejde et eller andet sted. Man har ikke mulighed for at aftjene civil værnepligt. Og det er jo klart, hvad konsekvensen af det er. Det er selvfølgelig, at alle, som ikke har et udtrykkeligt ønske om at aftjene normal værnepligt, ganske simpelt fra tredje påskedags morgen vil ophøre med på nogen måde at ligge det offentlige til byrde eller at deltage i det forsvarsmæssige beredskab.

Det er en rent faktisk likvidering af det danske forsvar. Det er klart, fordi et sådant forslag er så grotesk i sine virkninger, at vi naturligvis må afvise det.

På tilsvarende måde kan vi finde en lang række andre ændringsforslag, der er konstrueret på den måde, at man først foreslår, at udgifterne ved driften af en institution eller gennemførelsen af et eller andet projekt drastisk nedsættes, nedsættes så drastisk, at den pågældende institution eller tjeneste, eller hvad der nu kan være tale om, ikke længere er i stand til at fungere. Man kan til nød aflønne de ansatte, men de kan ikke udføre noget arbejde. Det er der ingen bevillinger til.

Derefter stiller man et andet ændringsforslag, som går ud på, at nu skal den pågældende institution i øvrigt sætte sine gebyrer, sine takster i vejret, sådan at indtægterne ved dens arbejde kan blive større. Det er naturligvis også groteske forslag, for hvordan i alverden skulle det være muligt for sådanne foretagender at opnå højere indtægter, når de i øvrigt indstiller deres aktivitet totalt?

Det er altså forslag, som er urealistiske og uigennemtænkte. Det er jo på sin vis beklageligt, at den slags forslag kommer til afstemning her, fordi det meget nemt kan skabe det indtryk, at det at ville spare på de offentlige udgifter i virkeligheden er noget, som ikke rigtig kan tages alvorligt. Det er at bringe hele sparepolitikken i miskredit, når